

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobců: **a) D. M., b) H. M.**, proti žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasačních stížnostech žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2017, č. j. 5 A 52/2017 – 69,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **s e o d m í t a j í**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasačními stížnostmi ze dne 3. 11. 2017, podanými k poštovní přepravě dne 16. 11. 2017, doručenými Nejvyššímu správnímu soudu dne 20. 11. 2017, se žalobci domáhají zrušení shora označeného usnesení (dále jen „napadené usnesení“) Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Napadeným usnesením bylo zastaveno řízení o žalobě žalobce a) na ochranu proti nečinnosti žalovaného, jež měla spočívat v tom, že žalovaný údajně nerozhodl o odvolání proti usnesení ze dne 17. 2. 2016, č. j. MHMP-277291/2016. K zastavení řízení městský soud přistoupil z důvodu marného uplynutí lhůty pro zaplacení soudního poplatku za řízení o žalobě, když předtím nevyhověl žalobcově žádosti o osvobození od soudních poplatků.

[2] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že „[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí posledního z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“

[3] Nejvyšší správní soud z příslušného spisu městského soudu zjistil, že napadené usnesení bylo žalobci a) doručeno již dne 2. 10. 2017. Žalobce a) však podal kasační stížnost k poštovní přepravě až dne 16. 11. 2017, tj. zjevně po uplynutí dvoutýdenní lhůty dle § 106 odst. 2 s. ř. s. Jeho kasační stížnost je tudíž opožděná. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že „[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.“ Soudní řád správní nestanoví jiný důsledek opožděnosti podání kasační stížnosti, než právě její odmítnutí. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce a) odmítl pro opožděnost.

[4] Podle § 102 s. ř. s. platí, že „[k]asační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen "stěžovatel") domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.“ Žalobkyně b) přitom nebyla účastníkem řízení o žalobě, z něhož napadené usnesení vzešlo; stejně tak nebyla osobou zúčastněnou na řízení ve smyslu § 34 s. ř. s. (ani se přiznání takového postavení zpětně nedomáhá). Žalobkyně b) tudíž zjevně není osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti proti napadenému usnesení. Podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. platí, že „[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.“ Zákon nestanoví jiný důsledek než právě odmítnutí návrhu na zahájení řízení, který byl podán osobou k tomuto zjevně neoprávněnou. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobkyně b) odmítl.

[6] Toliko na okraj Nejvyšší správní soud poznamenává, že se z důvodu nedostatku podmínek řízení v případech obou kasačních stížností již nezabýval dalšími procesními návrhy žalobců (návrh na ustavení zástupce pro řízení o kasačních stížnostech, žádost o osvobození od soudních poplatků, návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a žádost o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti).

[5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud dle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. (ve spojení s § 120 téhož zákona). Kasační stížnosti byly odmítnuty, protože žádný z účastníků tohoto řízení nemá právo na náhradu nákladů.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu